

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІЗМАЇЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ УКРАЇНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ ТА СОЦІАЛЬНИХ НАУК
КАФЕДРА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ**

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Навчально-методичною радою ІДГУ
Протокол № 4 від 15.01.2019 р.

Голова НМР Н. М. Кольцун

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Літературна ономастика

освітній ступінь магістр

галузь знань 01 Освіта / Педагогіка; 03 Гуманітарні науки

спеціальність 014 Середня освіта (014.01 Українська мова і література);

035 Філологія (035.01 Українська мова та література)

освітня програма Українська мова і література

тип дисципліни вибіркова

ПОГОДЖЕНО:

Гарант освітньо-професійної програми

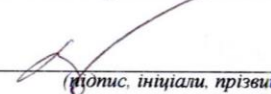

Циганок І. Б.
Соколова А. В.

РЕКОМЕНДОВАНО:

кафедрою української мови та літератури
протокол № 7 від 20.12.2018 р.
Завідувач кафедри А. О. Колесников
(*підпис, ініціали, прізвище*)

ПОГОДЖЕНО:

Голова науково-методичної ради факультету
української філології та соціальних наук

І. Б. Циганок
(*підпис, ініціали, прізвище*)

Розробники програми: Соколова А. В., к. філол. н., доцент кафедри
української мови та літератури

Рецензенти програми: Делюсто М. С., к. філол. н., доцент кафедри
української мови та літератури

1. ОПИС ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Денна	Заочна
Кількість кредитів: 4	Лекції:	
	16	
Модуль: I	Практичні заняття:	
Загальна кількість годин: 120		
Рік вивчення дисципліни за навчальним планом: другий	Лабораторні заняття:	
Семестр: перший	Семінарські заняття:	
	16	
Тижневе навантаження (год.): - аудиторне: 2 - самостійна робота: 1	Консультації:	
Форма підсумкового контролю: залік	Індивідуальні заняття:	
Мова навчання: українська	Самостійна робота:	
	88	

2. МЕТА ДИСЦИПЛІНИ

Предметом вивчення навчальної дисципліни є поетони́ми, які функціонують у художніх творах.

Метою вивчення дисципліни є належне ознайомлення студентів із різними напрямками ономастичних студій, серед яких вагоме місце посіла багатюща й перспективна царина літературної ономастики.

Передумови для вивчення дисципліни: мовознавство, стилістика, українська та світова літератури.

Міждисциплінарні зв'язки: вивчення літературної ономастики тісно пов'язано з історією України, українською та світовою літературами, мовознавством, стилістикою тощо.

3. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен набути такі результати навчання:

1. Знання:

- формулювати та вдосконалювати важливу дослідницьку задачу, для її розв'язання збирати необхідну інформацію та формулювати висновки, які можна захищати в науковому контексті;
- презентувати написані тексти та робити усні презентації різної складності рідною або іноземною мовами;
- розуміти та інтерпретувати основні теоретичні та методологічні проблеми сучасної філологічної науки;
- розуміти та інтерпретувати вибір методології та методів при здійсненні власного дослідження;

2. Уміння :

- демонструвати, паралельно виділяючи аналогії, розмаїття та зв'язки між основними мовними та літературними процесами;
- аналізувати мовні явища та інтерпретувати художні тексти ХХ – ХХІ ст., інтерпретувати та контекстуалізувати їх правильно у письмових звітах та результуючій кваліфікаційній роботі.
- використовувати знання з української мови і літератури та суміжних дисциплін при викладанні курсів з літературної ономастики в середніх та вищих закладах освіти, застосовувати новітні форми і методи навчання.

3. Комунікація:

- виявляти повагу до різноманітних національних спільнот як невід'ємної складової історії України, співпрацювати з носіями різних історичних і культурних цінностей;
- створювати умови для комунікації із представниками наукових, громадських, релігійних і національно-культурних організацій;
- практикувати дотримання етичних принципів ведення дискусій та оприлюднення результатів наукової праці.

4. Автономність та відповідальність:

- відповідати сучасним вимогам до організації навчального процесу, поширювати кращий досвід професійної діяльності;
- виявляти самостійність і соціальну відповідальність, громадянські та патріотичні чесноти при виконанні функціональних обов'язків;
- переглядати результати власної праці та визнавати власну відповідальність за свої вчинки.

4. ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ДИСЦИПЛІНИ

№ з/п	Назви модулів / тем	Кількість годин (денна форма навчання)							Кількість годин (заочна форма навчання)						
		Аудиторні	Лекції	Семінарські (практичні)	Лабораторні	Консультації	Індивідуальні заняття	Самостійна робота	Аудиторні	Лекції	Семінарські (практичні)	Лабораторні	Консультації	Індивідуальні заняття	Самостійна робота
1	Тема 1. Специфіка української літературної ономастики.	4	2	2	-	-	-	10	-	-	-	-	-	-	-
2	Тема 2. Онімний простір художнього твору та місце в ньому антропонімії.	4	2	2	-	-	-	12	-	-	-	-	-	-	-
3	Тема 3. Місце, роль і значення поетоніма у художньому творі.	4	2	2	-	-	-	10	-	-	-	-	-	-	-
4	Тема 4. Функціонування власних назв у художньому тексті.	4	2	2	-	-	-	12	-	-	-	-	-	-	-
5	Тема 5. Форми та методи аналізу власних	4	2	2	-	-	-	12	-	-	-	-	-	-	-

	імен.														
6	Тема 6. Варіативність номінації персонажів.	4	2	2	-	-	-	12	-	-	-	-	-	-	-
7	Тема 7. Проблема вибору іменування персонажа.	4	2	2	-	-	-	10	-	-	-	-	-	-	-
8	Тема 8. Функціонування у літературному творі наймень історичних осіб.	4	2	2	-	-	-	10	-	-	-	-	-	-	-
	Проміжний контроль														
	Разом:	32	16	16	-	-	-	88	-	-	-	-	-	-	-

5. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

5.1. Зміст навчальної дисципліни за темами

Тема 1. Специфіка української літературної ономастики. Напрямки ономастичних студій. Вивчення ономастики української художньої літератури. Розвиток сучасної української літературної ономастики. Літературна ономастика як автономна наукова дисципліна.

Тема 2. Онімний простір художнього твору та місце в ньому антропонімії. Позначення організованої сукупності власних імен в ономастичній літературі. Вивчення онімного простору художніх творів. Дослідження різниці між онімним простором мови та поетонімосферою літературно-художнього твору. Класифікації власних імен. Місце антропонімів у художньому творі.

Тема 3. Місце, роль і значення поетоніма у художньому творі. Предмет дослідження у поетичній ономастиці. Різниця між поетонімами та загальномовними власними назвами. Специфіка значення поетоніма.

Тема 4. Функціонування власних назв у художньому тексті. Функції поетонімів у художньому творі. Класифікація літературно-художньої антропонімії за Л. О. Белеєм. Поділ поетонімів за теорією Ю. О. Карпенка.

Тема 5. Форми та методи аналізу власних імен. Функціонування власного імені (поетонім) як важливого елемента стилістичної системи художнього тексту. Спеціалізація методів аналізу власних назв. Вивчення власного імені у художньому тексті на парадигматичному та синтагматичному рівнях. Дослідження словотвірної структури власних імен. Ономастичний словник мови письменника.

Тема 6. Варіативність номінації персонажів. Варіювання структури антропоніма. Термінологічні позначення онімів за їх структурою. Вибір власного імені персонажа.

Тема 7. Проблема вибору іменування персонажа. Цілеспрямований письменницький відбір і уживання у художньому творі власних імен. Проблема вибору іменування персонажа. Знання письменником специфіки антропонімної системи, інтерес до виразових спроможностей антропонімів. Розмаїтість форм іменування і кількість ужитків онімів. Питання про підбір чи створення наймень для основних дійових осіб і персонажів другого плану. Специфіка іменування позасюжетних персонажів.

Тема 8. Функціонування у літературному творі наймень історичних осіб.

Місце імен історичних осіб в онімному просторі художнього твору. Класифікація історичних онімів за В. М. Михайловим. Імена вигаданих, створених уявою письменника персонажів (фіктоніми). Стилійстичне використання у художній мові імен, що не належать героям даного твору.

5.2. Тематика практичних занять.

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Ономастика української художньої літератури.	2
2	Поетонімосфера літературно-художнього твору.	2
3	Місце, роль і значення поетоніма у художньому творі.	2
4	Функції поетонімів у художньому творі.	2
5	Методика аналізу власних назв.	2
6	Варіювання антропонімії.	2
7	Письменницький відбір і уживання онімів у художньому творі.	2
8	Імена історичних осіб в онімному просторі художнього твору.	2
	Разом	16

5.3. Організація самостійної роботи студентів.

№ з/п	Вид роботи (опрацювання навчальних тем)	Кількість годин	Форма звітності
1	Тема: Специфіка української літературної ономастики. Завдання: Законспектувати статті: 1. Карпенко Ю. О. Власні назви в художній літературі // Наукові записки. Серія: Філологічні науки (Мовознавство). – Кіровоград: РВЦ КДПУ ім. В. В. Винниченка, 2001. – Випуск 37. – С. 170-172. 2. Лукаш Г. П. Структурно-семантична організація онімної лексики художнього тексту // Питання сучасної ономастики. Статті та тези VII Всеукраїнської ономастичної конференції (1-3 жовтня 1997 р.). – Дніпропетровськ, 1997. – С. 113-114. 3. Написати есе на тему: «Особливості фольклорної ономастики».	10	конспект, есе
2	Тема: Онімний простір художнього твору та місце в ньому антропонімії Завдання: 1. Законспектувати статтю: Соколова А. В. Художній простір тексту : функціонування поетонімів // Науковий вісник ІДГУ: Зб. наук. праць. – Ізмаїл, 2005. – Вип. 19. – С. 197-199. 2. Виписати значення понять: поетонім, хронотоп, антропонімія, оніми, онімія. 3. Дослідити специфіку онімного простору поетичного тексту (автор за вибором).	12	конспект, письмовий аналіз
3	Тема: Місце, роль і значення поетоніма у художньому творі Завдання : 1. Опрацювати монографію В. Калінкіна «Поэтика онима». 2. Проаналізувати ономастичний простір драматичного твору (автор за вибором).	10	конспект, письмовий аналіз
4	Тема : Функціонування власних назв у художньому тексті Завдання : 1.Опрацювати монографію Л. Белея «Функціонально-стилістичні можливості української літературно-художньої	12	конспект, текст доповіді

	антропонімії XIX-XX ст.». 2. Виписати класифікацію літературно-художньої антропонімії. 3. Підготувати наукову доповідь на тему : «Міфологічні імена в ономасторчості майстрів художнього слова».		
5	Тема: Форми та методи аналізу власних імен Завдання: 1. З'ясувати особливості стилістичного, контрастивного та системного аналізу поетонімів. 2. Здійснити аналіз власних імен за будь-яким методом (матеріал для дослідження обрати з будь-якого художнього твору).	12	конспект, письмовий аналіз
6	Тема: Варіативність номінації персонажів Завдання : Законспектувати статті: 1. Белей Л. О. Словотворче варіювання власного імені людини // Семасеологія і словотвір: Зб. наук. пр. – К.: Наук. думка, 1989. – С. 56-59. 2. Белей Л. О. Офіційні і розмовні варіанти // Українська мова і література в школі. – 1986. – №6. – С. 63-64. 3. Підготувати наукову доповідь на тему: «Власні назви в ономасистемі літературних творів».	12	конспект, текст доповіді
7	Тема: Проблема вибору іменування персонажа Завдання: 1.Законспектувати статтю: Соколова А. В. Співвідношення персонажа та його антропонімічного позначення у романах Г. Тютюнника “Вир” і В. Земляка “Лебедина згряя” // Науковий вісник Ізмаїльського державного гуманітарного університету: Зб. наук. праць. – Ізмаїл, 2003. – Вип. 15. – С. 194-196. 2. Підготувати наукову доповідь на тему: «Шляхи творення автором художніх онімів». Приклади ілюструвати, залучаючи цитатний матеріал.	10	конспект, текст доповіді
8	Тема :Функціонування у літературному творі наймень історичних осіб Завдання: 1. Законспектувати за статтею В. М. Михайлова класифікацію двох типів історичних та реальних осіб (Михайлов В. Н. О специфике литературной ономастики // Вопросы стилистики. Стилистика художественной речи: Межвуз. науч. сб. – Саратов: Изд-во Саратов. ун-та, 1988. – Вып. 22. – С. 3-19). 2. Законспектувати статтю: Соколова А. В. Імена історичних осіб у романах Григорія Тютюнника “Вир” та Василя Земляка “Лебедина згряя” // Науковий вісник Ізмаїльського державного гуманітарного університету. – Ізмаїл, 2004. – Вип. 7. – С. 128-130. 3. Дослідити функціонування іменувань історичних осіб у художніх творах (за вибором).	10	конспект, письмовий аналіз
	Разом	88	

Тематика індивідуальних науково-дослідних завдань.

1. Особові імена в українських народних обрядових піснях.
2. Ономастична насиченість художнього тексту (на матеріалі творів Г. Квітки-Основ'яненка).
3. Ономастикон у поетичному ідіолекті Тараса Шевченка.
4. Історична ономастика роману П.Куліша «Чорна рада».
5. Особливості ономастичності прозаїка О. Стороженка.
6. Антропоніми у романі А. Свидницького «Люборацькі» (антропонімічні моделі та їх функціонування).
7. Ономастика творів М. Вовчка.
8. Онімія у романі І. Нечуя-Левицького «Князь Єремія Вишневецький».
9. Ономастика роману П.Мирного «Хіба ревуть воли, як ясла повні?».
10. Стилiстичний потенціал власних назв у художньому тексті (на матеріалі творів М. Коцюбинського).
11. Функціонування власних назв у творах Лесі Українки.
12. Літературно-художня ономастика як компонент образної канви твору (на матеріалі прози О. Кобилянської).
13. Ономастичні знахідки драматичних творів Б. Грінченка.
14. Онімний простір фольклорної драматургії О. Олесь.
15. Ономастика прози В. Винниченка.
16. Ономастичні засоби гумору у п'єсах Миколи Куліша «Мина Мазайло» та «Хулій Хурина».
17. Функції антропонімів у романі Ю.І.Яновського «Майстер корабля».
18. Антропонімний простір роману О.Гончара «Твоя зоря».
19. Особливості ономастичного простору поезій Ліни Костенко.
20. Специфіка функціонування онімів у поезії Д. Павличка.
21. Стилiстичні функції антропонімів у поетичних текстах І. Драча.

6. ФОРМИ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

6.1. *Форми поточного контролю:* семінарські заняття, самостійна робота, індивідуальні завдання.

6.2. *Форми проміжного контролю:* модульна контрольна робота.

6.3. *Форми підсумкового контролю:* залік.

7. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання є:

- залік;
- стандартизовані тести;
- студентські презентації та виступи на наукових заходах;
- модульна контрольна робота

Модульна контрольна робота (проводиться у тестовій формі).

Зразок модульної контрольної роботи

Варіант I

Модульна контрольна робота

1. Вивчення ономастики української художньої літератури розпочалося:

- А) У 50-х рр. XX ст.;
- Б) У 60-х рр. XX ст.;
- В) У 70-х рр. XX ст.;
- Г) У 80-х рр. XX ст..

2. Хто з українських авторитетних вчених-ономастів є автором теорії поетоніма:

- А) Ю. Карпенко;
- Б) В. Калінкін;
- В) Л.Белей;
- Г) Є.Отін.

3. Який термін для позначення всієї сукупності ономастичних назв було ужито В.Топоровим на поч. 60-х рр. XX ст:

- А) «Ономастичний простір»;
- Б) «Топономастичний простір» ;
- В) «Антропонімічний простір»;
- Г) «Поетонімосфера»....

8. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

8.1. *Шкала та критерії оцінювання знань студентів.*

Рівні навчальних досягнень	100-бальна шкала	Критерії оцінювання навчальних досягнень	
		Теоретична підготовка	Практична підготовка
		Студент	
Відмінний	100...90	вільно володіє навчальним матеріалом, висловлює свої думки, робить аргументовані висновки, рецензує відповіді інших студентів, творчо виконує індивідуальні та колективні завдання; самостійно знаходить додаткову інформацію та використовує її для реалізації поставлених перед ним завдань; вільно використовує нові інформаційні технології для поповнення власних знань	може аргументовано обрати раціональний спосіб виконання завдання й оцінити результати власної практичної діяльності; виконує завдання, непередбачені навчальною програмою; вільно використовує знання для розв'язання поставлених перед ним завдань

Рівні навчальних досягнень	100-бальна шкала	Критерії оцінювання навчальних досягнень	
		Теоретична підготовка	Практична підготовка
		Студент	
Достатній	89...70	вільно володіє навчальним матеріалом, застосовує знання на практиці; узагальнює і систематизує навчальну інформацію, але допускає незначні огріхи у порівняннях, формулюванні висновків, застосуванні теоретичних знань на практиці	за зразком самостійно виконує практичні завдання, передбачені програмою; має стійкі навички виконання завдання
Задовільний	69...51	володіє навчальним матеріалом поверхово, фрагментарно, на рівні запам'ятовування відтворює певну частину навчального матеріалу з елементами логічних зв'язків, знає основні поняття навчального матеріалу	має елементарні, нестійкі навички виконання завдань
Незадовільний	50...26	має фрагментарні знання (менше половини) при незначному загальному обсязі навчального матеріалу; відсутні сформовані уміння та навички; під час відповіді допущено суттєві помилки	планує та виконує частину завдання за допомогою викладача
Неприйнятний	25...1	студент не володіє навчальним матеріалом	виконує лише елементи завдання, потребує постійної допомоги викладача

8.2. Критерії оцінювання під час аудиторних занять.

Досягнення студентів на семінарських заняттях оцінюються за шкалою від «0» до «5».

Оцінка	Критерії оцінювання навчальних досягнень
5 балів	Оцінюється робота студента, який у повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно, самостійно й аргументовано його викладає, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу, вільно послуговується науковою термінологією, розв'язує задачі стандартним або оригінальним способом, наводить аргументи на підтвердження власних думок, здійснює аналіз та робить висновки.
4 бали	Оцінюється робота студента, який достатньо повно володіє навчальним матеріалом, обґрунтовано його викладає, в основному розкриває зміст теоретичних запитань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову літературу, розв'язує задачі стандартним способом, послуговується науковою термінологією. Але при висвітленні деяких питань не вистачає достатньої глибини та аргументації, допускаються при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки.

3 бали	Оцінюється робота студента, який відтворює значну частину навчального матеріалу, висвітлює його основний зміст, виявляє елементарні знання окремих положень, записує основні формули, рівняння, закони. Однак не здатний до глибокого, всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації, не користується необхідною літературою, допускає істотні неточності та помилки.
2 бали	Оцінюється робота студента, який достатньо не володіє навчальним матеріалом, однак фрагментарно, поверхово (без аргументації й обґрунтування) викладає окремі питання навчальної дисципліни, не розкриває зміст теоретичних питань і практичних завдань.
1 бал	Оцінюється робота студента, який не в змозі викласти зміст більшості питань теми та курсу, володіє навчальним матеріалом на рівні розпізнавання явищ, допускає істотні помилки, відповідає на запитання, що потребують однослівної відповіді.
0 балів	Оцінюється робота студента, який не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його висвітлити, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань.

Переведення підсумкового балу за 100-бальною шкалою оцінювання в підсумкову оцінку за традиційною шкалою

Підсумковий бал	Оцінка за традиційною шкалою	
	залік	
90-100	зараховано	
89-70		
51-69		
26-50	не зараховано	
1-25		

8.3. Критерії оцінювання самостійної роботи та індивідуальних завдань

Самостійна робота та індивідуальні завдання оцінюються за шкалою від «0» до «5».

Вид	Максимальна кількість балів
Конспектування наукових статей	5
Письмовий аналіз	5
Презентації	5

8.4. Критерії оцінювання модульної контрольної роботи.

Модульна контрольна робота проводиться письмово у формі тестових завдань.

Оцінювання проміжного контролю здійснюється за шкалою: від «0» до «30».

8.5. Критерії оцінювання підсумкового контролю.

Оцінку за семестр з дисципліни, що закривається заліком, слід виставляти після її вивчення до початку екзаменаційної сесії за результатами поточного та проміжного контролю (відповідно вагові коефіцієнти 0,7 та 0,3); при цьому обов'язкової присутності здобувачів вищої освіти не передбачено.

9. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА

Для окремих тем застосовуються технічні засоби навчання: екранна (проекційна) апаратура (діапроектор, відеопроектор) з метою демонстрації презентацій, слайдів.

10. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

10.1. Основні джерела

1. Белей Л. Функціонально-стилістичні можливості української літературно-художньої антропонімії XIX-XX ст. – Ужгород, 1995. – 119 с.
2. Калинин В. М. Поэтика онима. – Донецк: Юго-Восток, 1999.
3. Карпенко О. Ю. Прагматична спрямованість власних назв у художньому тексті. Методичні вказівки до спецкурсу. Для студентів факультету романо-германської філології. – Одеса, 1998. – 24 с.
4. Карпенко Ю. О., Мельник М. Р. Літературна ономастика Ліни Костенко. – Одеса: Астропринт, 2004. – 215 с.
5. Крупеньова Т. І. Функції власних назв у драматичних творах Лесі Українки. – Одеса: Астропринт, 2004. – 159 с.
6. Кухаренко В. А. Интерпретация текста.-2-е изд., перераб. – М.: Просвещение, 1988. – 192 с.
7. Магазаник Э. Б. Ономапозэтика или «говорящие имена» в литературе. Ташкент: Фан, 1978. – 146 с.
8. Михайлов В. Н. О специфике литературной ономастики // Вопросы стилистики. Стилистика художественной речи: Межвуз. науч. сб.-Саратов: Изд-во Сарат. ун-та, 1988. – Вып. 22. – С. 3-19.
9. Соколова А. В. Основи літературної ономастики. – Навчально-методичний посібник. – Ізмаїл: РВВ ІДГУ, 2014. – 75 с.
10. Теория и методика ономастических исследований // А. В. Суперанская, В. Э. Сталтмане, Н. В. Подольская, А. Х. Султанов. Отв. ред. А. Непокупный. – М.: Наука, 1986. – 255 с.
11. Фонякова О. И. Имя собственное в художественном тексте: Уч. пособие. – Л., 1990. – 104 с.

10.2. Допоміжні джерела

1. Андрусенко О. Ю. Прагматичний потенціал власних назв у художньому творі // Мовознавство. – 1989. – №4. – С. 45-49.
2. Белей Л. О. Літературно-художня антропонімія як мовно-стилістичний засіб розкриття характерів персонажів // Українська мова і література в школі. – 1993. – №7. – С. 36-39.
3. Белей Л. О. Офіційні і розмовні варіанти // Українська мова і література в школі. – 1986. – № 6. – С. 63-64.
4. Белей Л. О. Словотворче варіювання власного імені людини // Семасеологія і словотвір: Зб. наук. пр. (АН УРСР. Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні; Відп. ред. Л. С. Паламарчук. – К.: Наук. думка, 1989. – С. 56-59.
5. Біблійний ономастикон у поетичному ідіолекті Т. Шевченка // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Філологія; Соціальні комунікації. – Вип. 1 (31). – Ужгород, 2014. – С. 361-364.
6. Боева Е. В. Антропонімія повістей М. В. Гоголя: Автореф. дис. ... канд. філол. наук. – Одеса, 1993. – 16 с.
7. Жайворонок В. В. Що не ім'я – то образ, що не прізвище – шукай змісту // Рідне слово. – К., 1974. – Вип. 8. – С. 27-33.

8. Калинин В. Несколько замечаний к теории онимного пространства литературного произведения // Научные записки. – Вып. 37. – Серия: Филологические науки. – Кировоград, 2001. – С. 167-169.
9. Калинин В. М., Линчицкая Ю. В. Из наблюдений над поэтикой онимного пространства романа Лины Костенко „Берестечко” // Украинская проприальная лексика: Материалы научного семинара 13-14 сентября 2000 г. – Киев: Кий, 2000. – С. 62-69.
10. Карпенко Ю. О. Власные названия в художественной литературе // Научные записки. Серия: Филологические науки (Мовознавство). – Кировоград: РВЦ КДПУ им. В. В. Винниченка, 2001. – Выпуск 37. – С. 170-172.
11. Карпенко Ю. О. Про антропонимию романа „Берестечко” Лины Костенко // Записки з ономастики: Зб. наук. праць. – Одеса: Астропринт, 2001. – Вып. 5. – С. 62-67.
12. Колоколова Л. И. До питань стилістичної ономастики // Українське мовознавство. – К., 1975. – Вып. 3. – С. 68-74.
13. Кричун Л. П. Функції антропонімів у сучасному сатиричному романі: Автореф. дис. ... канд. філол. наук. – Одеса, 2001. – 20 с.
14. Крупеньова Т. И. Ономастика драматичних творів Лесі Українки: Автореф. – дис. ... канд. філол. наук. – Одеса, 2001. – 20 с.
15. Лисюк Л. П. Стилiстичнi функцiї антропонiмiв у драматичних творах Л.Українки. Органiзацiя тексту. Граматика i стилiстика. – К., 1979. – С. 95-101.
16. Лукаш Г. П. Принципи номiнацiї персонажiв у прозi В. Винниченка // Українська мова: Теорiя i практика. Тематич. зб. наук. праць. – К., 1993. – С. 92-98.
17. Лукаш Г. П. Структурно-семантична органiзацiя онимної лексики художнього тексту // Питання сучасної ономастики. Статтi та тези VП Всеукраїнської ономастичної конференцiї (1-3 жовтня 1997 р.). – Днiпропетровськ, 1997. – С. 113-114.
18. Масенко Л. Т. Власні назви у творах Г.Ф. Квітки-Основ'яненка // мовознавство. – 1986. – №6. – С. 43-48.
19. Масенко Л. Т. Українські імена і прізвища. – К.: Товариство „Знання” УРСР, 1990. – 48 с.
20. Масенко Л.Т. Антична назва в українській поетичній мові // Мовознавство. – 1987. – № 5. – С. 55-61.
21. Мельник М. Р. Вивчення власних назв в українській художній літературі // Наша школа. – 1988. – №3. – С. 50-52.
22. Мельник М. Р. Ономастика творів Лины Костенко: Автореф. дис. ... канд. філол. наук. – Одеса, 1999. – 18 с.
23. Михайлов В. Н. Специфика собственных имен в художественном тексте // Филологические науки. – 1987. – №6. – С.78-82.
24. Михайлов В.Н. О специфике литературной ономастики // Вопросы стилистики. Стилистика художественной речи. – Саратов, 1988. – Вып. 22. – С. 3-19.
25. Немировская А. Ф. Ономастическое пространство в художественном тексте: на материале романа О. Т. Гончара „Твоя зоря”: Автореф. дис. ... канд. філол. наук. – К., 1989. – 16 с.
26. Немировская Т. В. Собственное имя в творчестве М. М. Коцюбинского: Автореф. дис. ... канд. філол. наук. – Киев, 1988. – 20 с.
27. Отін Є.С. Конотативна ономастична лексика // Мовознавство. – 1976. – №6. – С. 21-27.
28. Подольская Н. В. Словарь русской ономастической терминологии. – 2-е изд. – М.: Наука, 1988. – 192 с.
29. Редько Ю. К. Сучасні українські прізвища. – К.: Наук. думка, 1966. – 216 с.
30. Системы личных имен у народов мира. – М.: Наука, 1986. – 383 с.; 2-е изд.- 1989.
31. Скрипник Л. Г., Дзятківська Н. П. Власні імена людей: Словник-довідник. – 2-е вид. – К.: Наук. думка, 1996. – 335 с.
32. Словник української мови: В 4 т. / НАН України. Ін-т укр. мови; Упоряд., з додатк. власного матеріалу Б. Г. Грінченко. – Репринтне вид. – К.: Лексикон, 1996. – Т. 4. – С. 549-563.

33. Соколова А. В. Андроніми у романах Г. Тютюнника “Вир”, В. Земляка “Лебедина зграя” // Наукові записки. – Тернопіль :ТДПУ, 2003. – Вип. 1. – С. 178-181.
34. Соколова А. В. Імена історичних осіб у романах Григорія Тютюнника “Вир” та Василя Земляка “Лебедина зграя” // Науковий вісник Ізмаїльського державного гуманітарного університету. – Ізмаїл, 2004. – Вип. 7. – С. 128-130.
35. Соколова А. В. Літературна ономастика у шкільному вивченні // Науковий вісник Ізмаїльського державного гуманітарного університету: Зб. наук праць. – Ізмаїл, 2007. – Вип. 22. – С. 111-115.
36. Соколова А. В. Називний репертуар Подунав'я // Науковий вісник Ізмаїльського державного гуманітарного університету: Зб. наук праць. – Ізмаїл, 2006. – Вип. 21. – С. 127-130.
37. Соколова А. В. Онімичний аспект проблеми ідіостилію письменника (на матеріалі зіставлення антропонімії у романах Г. Тютюнника «Вир» та В. Земляка «Лебедина зграя»): Автореф. дис. ... канд. філол. наук. – Одеса, 2003. – 19 с.
38. Соколова А. В. Співвідношення персонажа та його антропонімічного позначення у романах Г. Тютюнника “Вир” і В. Земляка “Лебедина зграя” // Науковий вісник Ізмаїльського державного гуманітарного університету: Зб. наук праць. – Ізмаїл, 2003. – Вип. 15. – С. 194-196.
39. Соколова А. В. Функції неофіційних антропонімів у романах Г. Тютюнника “Вир” та В. Земляка “Лебедина зграя” // Записки з ономастики. – Одеса, 2003. – Вип. 7. – С. 98-105.
40. Соколова А. В. Функціонування біблійних онімів у творах Т. Шевченка // Тарас Шевченко. Текст і контекст. – Ізмаїл, 2005. – С. 79-86.
41. Соколова А. В. Художній простір тексту // Науковий вісник Ізмаїльського державного гуманітарного університету: Зб. наук праць. – Ізмаїл, 2005. – Вип. 19. – С. 193-195.
42. Франко І. Я. Причинки до української ономастики: І. Я. Франко. Твори в 50 т. – К.: Наук.думка, 1982. – Т. 36. – С. 391-426.
43. Хрустик Н. М. Прізвиська як вид усної народної творчості // Мова та стиль українського фольклору: Зб. наук праць / Ред. кол.: Ю. О. Карпенко (відп. ред.) та ін. – К.: ІЗМН, 1996. – С. 80-84.
44. Худаш М. Л. З історії української антропонімії. – К.:Наук. думка, 1977. –236 с.
45. Чабаненко В. А. Антропоніми в Шевченкових поезіях: Лінгвостилістичний аналіз // Збірник праць 20 наук. Шевченківської конференції. – К., 1978. – С. 141-156.
46. Черторизька Т. К. Літературні антропоніми в творах Т. Г. Шевченка // Мовознавство. – 1989. - №2. – С. 80-84.
47. Чучка П. П. Антропонімія Закарпаття (Вступ та імена): Конспект лекцій. – Ужгород, 1970. – 103 с.
48. Чучка П. П. Глобальні, національні та регіональні ознаки прізвищ українців // Дивослово. – 2003. – №10. – С. 23-25.
49. Чучка П. П. Наші псевдоніми // Дивослово. – 2002. – №7. – С. 16-18.
50. Чучка П. П. Патроніми та їх місце в лексичній системі мови // Мовознавство. – 1984. – №6. – С. 49-52.
51. Януш Я.В. Зображальні функції антропонімів у мові української драматургії кінця ХІХ – початку ХХ ст. // Мовознавство. – 1981. – №5. – С. 41-46.

Електронні ресурси

1. Карпенко Ю. О., Мельник М. Р. Літературна ономастика Ліни Костенко. Одеса: Астропринт, 2004. 216 с.
(http://library.lnu.edu.ua/bibl/images/Vudanna_WEB_pdf/1Visnuk_NB/2008_Vupysk_III/325-329.pdf)
2. Мельник Г. І. Міркування про теоретичні засади літературної ономастики (http://liber.onu.edu.ua:8080/bitstream/123456789/1834/1/Ономаст%2011%202008_20-28%2B.pdf)

3. Мельник М. Р. Ономастика творів Ліни Костенко: Автореф. дис... канд. філол. наук: 10.02.01 / М.Р. Мельник; Одес. держ. ун-т ім. І.І.Мечникова. - О., 1999. - 18 с. (<http://dissert.com.ua/contents/4891.html>)
4. Крупеньова Т. І. Ономастика драматичних творів Лесі Українки: Автореф. дис... канд. філол. наук. - Одеса, 2001 (<http://www.br.com.ua/referats/dysertacii/ta/autoreferaty/113530.htm>)
5. Лупол А. В. Онімний простір у поезії Василя Стуса: Автореф. дис... канд. філол. наук. - Одеса, 2011
6. Редько Ю. К. Сучасні українські прізвиська.-К.: Наук. думка, 1966.-216 с. (<http://storinka-m.kiev.ua/article.php?id=1340>)
7. Франко І. Я. Причинки до української ономастики: І.Я. Франко Твори в 50 т. К.: Наук. думка, 1982. - Т. 36. - С. 391-426 (http://shron.chtyvo.org.ua/Franko/Prychynky_do_ukrainskoi_onomastyky.pdf)